

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности
Служба Повереника
Сектор за жалбе и извршења –
приступ информацијама

162

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
02 MAR 2017
014 05 037-00-503/6
Тел: +381 (0) 11 3408 900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 071-01-232/2017-03

Датум: 24.02.2017.године

АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
лице овлашћено за поступање по захтевима за слободан
приступ информацијама од јавног значаја

11000 Београд
ул. Царице Милице 1

У прилогу се доставља решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 071-01-232/2017-03 од 24.02.2017. године, донето по жалби Снежане Ђурић, новинарке портала „Пиштаљка“ из Београда, изјављеној против решења Агенције за борбу против корупције у Београду бр. 014-037-00-0503/16-05 од 04.01.2017. године, на основу члана 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС" бр.120/04, 54/07, 104/09 и 36/10).

ПОМОЋНИК
ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА
Гордана Шуњеварић

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности

Тел: +381 (0) 11 3408 900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 071-01-232/2017-03

Датум: 24.02.2017.године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у поступку по жалби коју је изјавила Ђурић Снежана, новинарка портала „Пиштаљка“ из Београда, ул. Господска 15/3, против решења Агенције за борбу против корупције у Београду бр. 014-037-00-0503/16-05 од 04.01.2017. године, на основу чл. 35. ст. 1. тач. 5. и чл. 33. ст. 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“ бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), а у вези са чл. 59. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ бр. 97/08, 104/09-др.закон, 68/12 - одлука УС и 107/12), као и чл. 23. и чл. 24. ст. 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и чл. 233. ст. 1. Закона о општем управном поступку, доноси

РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Агенције за борбу против корупције у Београду бр. 014-037-00-0503/16-05 од 04.01.2017. године.

II Налаже се Агенцији за борбу против корупције у Београду да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, Ђурић Снежани, новинарки портала „Пиштаљка“ из Београда, ул. Господска 15/3, достави тражене информације, односно копије докумената у којима су исте садржане и то:

- списка предмета контроле имовине и прихода градоначелника града Београда Сенише Малог током 2016. године,

- изјаве Марије Мали, бивше супруге градоначелника града Београда Сенише Малог, дате 2016. године о „правдању“ личних прихода остварених у брачној заједници, као и

- докумената из којих се могу сазнати мере које је Агенција предузела поводом изјаве Марије Мали да је њена изјава о „правдању“ личних прихода остварених у брачној заједници са Сенишом Малим – лажна, и то електронском поштом на адресу: snezana.djuric@pistaljka.rs уколико исте поседује у електронском облику, а у супротном поштом, с тим што ће пре достављања, заштитити податке о личности као што су: имена и презимена свих лица осим службених и Сенише и Марије Мали, адресни подаци, лични матични број грађана, број банковног рачуна, новчани износи на банковним рачунима, подаци о адреси на којој се непокретности налазе, регистарски бројеви превозних средстава и сл, уколико су садржани у наведеним документима и исте учинити недоступним.

III О извршењу решења Агенција за борбу против корупције у Београду ће обавестити Повереника у року од седам дана од пријема овог решења.

Образложење

Решењем првостепеног органа, Агенције за борбу против корупције у Београду бр. 014-037-00-0503/16-05 од 04.01.2017. године, одбијен је захтев за приступ информацијама од јавног значаја Снежане Ђурић, новинарке портала „Пиштаљка“ од 22.12.2016. године.

Против наведеног решења жалила је дана 20.01.2017. године изјавила жалбу Поверенику у којој је, између осталог, навела: да је предметни захтев неосновано

одбијен због могућности ометања и угрожавања поступка који се води пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду, с обзиром да истим нису тражене информације из поменутог поступка, већ информације које су у поседу Агенције; да о ометању истог поступка може да се изјасни само Тужилаштво, да није јасно на основу чега Агенција процењује шта ће други орган користити у евентуалном кривичном поступку, уколико до њега дође; да су неосновани наводи првостепеног органа о повреди презумпције невиности Синише Малог, имајући у виду да у захтеву није наведено да се информације траже због постојања кривичног дела; да је Марија Мали личност од интереса за јавног у односу на коју треба применити чл. 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром да се тражене информације односе на Синишу Малог који је у брачној заједници са именованом стицао имовину и приходе, и исте су важне због функције коју он обавља; да се сви подаци и документа које је доставила Марија Мали односе на градоначелника Синишу Малог, због чега се на њих не може применити Закон о заштити података о личности, као и да је „опреза ради“, након добијања ожалбеног решења прибављена сагласност именоване о објављивању података који су у вези са њом, која је достављена Агенцији. У прилогу је доставила копије поднетог захтева, ожалбеног решења и акта од 20.01.2017. године насловљеног као „сагласност“.

Увидом у наведени акт 20.01.2017. године утврђено је да исти садржи изјаву Марије Мали да је сагласна да Агенција за борбу против корупције новинарки портала „Пиштаљка“ Снежани Ђурић, достави све изјаве, прилоге и информације о личности које је доставила Агенцији, као и оне који се на њу односе, у поступку провере података из извештаја о имовини и приходима њеног бившег супруга, градоначелника града Београда Синише Малог.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 25.01.2017. године исту доставио Агенцији за борбу против корупције у Београду, као првостепеном органу у овој управној ствари, на изјашњење.

У одговору на жалбу од 01.02.2017. године првостепени орган је остао при наводима изнетим у ожалбеном решењу.

По разматрању жалбе и осталих списка овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета је утврђено да је жалиља дана 22.12.2016. године поднела првостепеном органу захтев, којим је тражила информације од јавног значаја ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења.

Поступајући по наведеном захтеву, првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио наводећи, између осталог: да је увидом у списе предмета бр. 014-08-46-00-591/2013-К утврдио да је дана 21.10.2015. године покренуо поступак провере података из извештаја о имовини и приходима градоначелника града Београда Синише Малог; да је у истом поступку нашао да постоји основ сумње да је извршено кривично дело непријављивања имовине и давање лажних података о имовини из чл. 72. Закона о Агенцији за борбу против корупције, као и евентуално друга кривична дела за која се гони по службеној дужности због чега је дана 04.08.2016. године поднео извештај Вишем јавном тужилаштву у Београду на даље поступање, а дана 22.08.2016. године (на захтев Тужилаштва) и допуну истог извештаја, као и да је према обавештењу Тужилаштва од 28.12.2016. године у току предистражни поступак у коме се прикупљају потребна обавештења. Даље се позвао на одредбу чл. 9. тач. 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи да би објављивање тражених података (на основу којих се сумња да су извршена одређена кривична дела и који ће вероватно бити коришћени као докази у кривичном поступку уколико исти буде покренут) у овој фази поступка могло да угрози и омета његово даље вођење, предузимањем радњи од стране осумњиченог које би могле да осујете истрагу; такође би истим

објављивањем, у тренутку када одлуком суда није утврђено да је Синиша Мали извршио кривично дело, била повређена не само његова приватност и право на заштиту података о личности него и право на претпоставку његове невиности. Даље је навео: да су одређени подаци из извештаја о имовини и приходима јавни у смислу чл. 47. Закона о Агенцији за борбу против корупције и као такви доступни на интернет презентацији Агенције, док остали подаци то нису и исти не могу да се користе у друге сврхе осим у поступку у коме се одлучује да ли постоји повреда закона; да су подаци из извештаја, као и изјава дата у поступку покренутом пред Агенцијом због повреде закона - подаци о личности чије би објављивање представљало њихову недозвољену обраду у сврху различиту од оне за коју је одређена у смислу чл. 8. тач. 1. и 2. Закона о заштити података о личности, посебно имајући у виду да Марија Мали није носилац државне и политичке функције, па у односу на именовану нема места примени изузетака прописаних чл. 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног Закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон познаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. тачка 2. истог Закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме угрозио, омео или отежао спречавање или откривање кривичног дела, отуђење за кривично дело, вођење преткривичног поступка, вођење судског поступка, извршење пресуде или спровођење казне, или који други правно уређени поступак, или фер поступање и правично суђење.

Чланом 14. истог Закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тачке 1, 2, и 3. наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром функцију коју то лице врши, и ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да је жалиља поднетим захтевом тражила информације од јавног значаја ближе наведене у ставу II диспозитива, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиље позивајући се на одредбу чл. 9. тач. 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Да би првостепени орган, у конкретном случају, ускратио приступ траженим информацијама на основу наведене одредбе Закона, није довољно да се ради о предистражном поступку који је у току, нити је довољна претпоставка органа да би могло доћи до ометања његовог даљег вођења и окончања, већ је првостепени орган обавезан да на несумњив начин докаже да би тражени приступ

озбиљно омео даље вођење предметног поступка, јер је поред једног од услова да се ради о заштити неког од интереса прописаних чл. 9. тач. 2. Закона, неопходно испуњење и другог услова из чл. 8. ст. 1. истог Закона, тј. неопходно је утврдити да би тај интерес приступом информацији био озбиљно повређен, односно да се ради о информацији или документу због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом, који претежу над интересом за приступ информацији. Првостепени орган, на коме је терет доказивања у смислу чл. 24. ст. 3. Закона, није доказао да би достављање тражених докумената могло озбиљно да угрози, омете или отежа даље вођење предистражног поступка пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду, односно није доказао да су испуњени услови за искључење слободног приступа траженим документима у складу са одредбама чл. 8. и чл. 9. тач. 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, док из саме чињенице да су у тим документима садржане информације које могу бити од значаја за евентуално утврђивање постојања кривичног дела и одговорности, односно које ће бити предмет оцене Тужилаштва, не произилази нужно да би чињењем истих доступним јавности било угрожено вођење предистражног поступка. При томе је са многим информацијама у вези са приходима и имовином Синише Малог као што су нпр. информације о: куповини 24 стана у Бугарској, школовању деце које кошта 60.000 евра годишње, износом од 95.000 евра непознатог порекла и сл, јавност већ упозната путем медија (нпр. портал „Крик“ од 20.10.2015. године; „Мондо/Бета“ од 13.02.2017. године; портал „Пиштаљка“ од 15.02.2017; „Бета“ од 21.02.2017. године,). Такође, сам првостепени орган је у свом саопштењу за јавност објављеном на сајту дана 17.02.2017. године навео: да он не штити градоначелника Београда Синишу Малог, указујући да се овим случајем бавио од 2014. до 2016. године, када је започео поступак контроле благовремености, тачности и потпуности података из извештаја о имовини и приходима именованог, да му је током 2014. и 2015. године због повреде одредаба Закона о Агенцији за борбу против корупције изрекао две мере упозорења; да је током 2015. године, након извршене контроле података из извештаја о имовини и приходима у земљи и иностранству Синише Малог, поднео извештај Пореској управи на даљу надлежност и поступање, а током 2016. године и извештај и допуну истог Вишем јавном тужилаштву у Београду. Из наведеног несумњиво произилази да у односу на тражене информације постоји појачан интерес јавности да са истима буде упозната, а да се управо чињењем истих доступним могу отклонити евентуалне сумње у законитост рада Агенције, па и Тужилаштва у конкретном случају. С тога, Повереник налази да жалиља у смислу цитиране одредбе чл. 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да јој се тражене информације учине доступним на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом чл. 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја која предвиђа могућност издавања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид, јер би омогућавањем приступа тим информацијама било повређено право на приватност и заштиту података о личности лица на које се исте информације односе.

Неоснован је навод првостепеног органа да би омогућавањем приступа траженим информацијама била угрожена приватност Синише Малог. Ово из разлога што се тражене информације односе на поступак провере података из извештаја о имовини и приходима градоначелника града Београда, који је јавни функционер, односно на личност од интереса за јавност, па је у погледу именованог испуњен услов из чл. 14. тач. 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за примену изузетка од права на приватност.

Такође се неосновано првостепени орган позвао на одредбе Закона о заштити података о личности, наводећи да су подаци из извештаја – подаци о

личности чије би објављивање представљало њихову недозвољену обраду у сврху различиту од оне за коју је одређена, посебно имајући у виду да се у односу на Марију Мали не може применити чл. 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер именована није носилац државне и политичке функције. Ово из разлога што се обрада истих података, у конкретном случају, врши у сврху приступа истима на основу и под условима прописаним Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па се у ситуацији када су лични подаци истовремено и информације од јавног значаја примењују одредбе чл. 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, и то у односу на Синишу Малог одредба чл. 14. тач. 2. Закона, а у односу на Марију Мали одредба чл. 14. тач. 1. Закона, с обзиром да је она дала сагласност да првостепени орган жалиљи достави све изјаве, прилоге и информације о личности које је доставила Агенцији, који се на њу односе, у поступку провере података из извештаја о имовини и приходима њеног бившег супруга градоначелника града Београда Синише Малог. Чињеница да би у документима у којима су садржане тражене информације могли бити и подаци о личности као што су адресе становања, лични матични број грађана и слично чије би објављивање представљало прекомерну обраду података о личности од стране руковођа података, није разлог да се жалиљи ускрати приступ траженим информацијама, јер је првостепени орган могао поступити у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и делове докумената у којима су садржани подаци о личности које не треба учинити доступним због заштите података о личности лица на која се тражене информације односе заштитити и учинити недоступним, а како је то наложено ставом II диспозитива овог решења.

Навод првостепеног органа да би објављивањем тражених информација, у тренутку када одлуком суда није утврђено да је Синиша Мали извршио кривично дело, било повређено, између осталог, право на претпоставку његове невиности, није могао бити уважен. Ово стога што се исте информације односе на поступак провере података из извештаја о његовој имовини и приходима пред Агенцијом за борбу против корупције, у коме се не одлучује о кривичној одговорности именованог, због чега објављивање истих не може довести до повреде претпоставке његове невиности.

Стога је Повереник, поступајући по жалби, на основу чл. 23. и чл. 24. ст. 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и чл. 233. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења.

Агенција за борбу против корупције у Београду је у обавези да о извршењу решења обавести Повереника у складу са чланом 24. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Против овог решења није допуштена жалба, већ се, у складу са Законом о управним споровима може покренути управни спор тужбом Управном суду у року од 30 дана од дана пријема решења.

ЗАМЕНИЦА ПОВЕРЕНИКА

Станојла Мандић

Решење доставити:

1. Агенцији за борбу против корупције у Београду, Царице Милице 1,
2. Снежани Ђурић, новинарки портала „Пиштаљка“ у Београду, Господска 15/3,
3. Писарници.